

РЕШЕНИЕ

№ 95

гр. София, 04.01.2013 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 40 състав, в
публично заседание на 06.12.2012 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Диляна Николова

при участието на секретаря Светла Гечева, като разгледа дело номер **8389** по описа за **2012** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.145-178 от Административно-процесуалния кодекс /АПК/.

Образувано е по жалба на [фирма], [населено място], ЕИК[ЕИК], представлявано от управителя на дружеството М. В., срещу Заповед № Т-РД-15-355/09.07.2012г. на Заместник-министъра на икономиката, енергетиката и туризма, с която е прекратен лиценз № 1084/2010г. за търговска дейност с отпадъци от черни и цветни метали /ТДОЧЦМ/, издаден на дружеството.

Недоволен от така издадената заповед, жалбоподателят я оспорва като нищожна поради липса на компетентност на органа, който я е издал, алтернативно като незаконосъобразна и неправилна. Твърди се, че неправилно административният орган е приел, че дружеството жалбоподател не е изпълнило изискванията на закона, тъй като не е съобразил съществуващото наемно правоотношение между него и [фирма] за площадката, вписана в лиценза. Посочва се, че дружеството-наемодател е подало документи, удостоверяващи съответствието на изградената площадка с изискванията на закона на 14.02.2012г., получени в Министерство на икономиката, енергетиката и туризма /МИЕТ/ на 15.02.2012г., което удостоверява с приложеното копие от товарителница № 14862970 на куриерска фирма Е. експрес. С жалбата се прави уточнение, че заявление с вх.№ Т-96-717/07.06.2012г., подадено от жалбоподателя в МИЕТ е само за допълване на лиценза. Отправя искане до съда да отмени обжалваната заповед и да направи исканото допълване на лиценза. В съдебно заседание се представлява от адв.П., който поддържа жалбата на основанията,

изложени в нея. Претендира разноски.

Ответникът по жалбата - Заместник-министъра на икономиката, енергетиката и туризма, не ангажира становище по жалбата. В съдебно заседание не се представлява. Съдът, като обсъди доводите на страните и прецени събраните и приети по делото доказателства, приема за установено от фактическа страна следното:

Не се спори между страните, че жалбоподателят притежава лиценз за извършване на търговска дейност с отпадъци от черни и цветни метали /ТДОЧЦМ/ № 1084/2010г.

По делото е представено заявление от В. Д. Я. в качеството му на управител на [фирма], [населено място], с което иска да му бъде издаден /изменен и/или допълнен/ лиценз за извършване на търговска дейност с отпадъци от черни и цветни метали на следната площадка: УПИ XVII-1758, кв.152 по плана на [населено място], Софийска област.

От Заместник-министъра на икономиката, енергетиката и туризма е издадена обжалваната заповед, която е съобщена на адресата с писмо с обратна разписка и е получено от него на 15.08.2012г. Жалбата срещу заповедта е подадена на 23.08.2012г. и е заведена с вх.№ Т-26-М-218 в МИЕТ.

При така установеното от фактическа страна и като извърши проверка по чл.168, ал.1 във вр. с чл.146 АПК съдът обосновава следните правни изводи:

Жалбата е процесуално допустима, като подадена в преклузивния срок по чл.149, ал.1 АПК, от активно легитимирано лице – адресат на акта и срещу подлежащ на съдебно обжалване индивидуален административен акт.

Разгледана по същество жалбата е неоснователна, по следните съображения:

Оспорената заповед е издадена от компетентен орган и в предвидената от закона форма.

Със Заповед № РД-16-480/24.04.2012г., на основание чл.56, ал.6, чл.59, ал.1, чл.100 във връзка с чл.101, ал.3 и чл.118, ал.3 ЗУО, Министърът на икономиката, енергетиката и туризма упълномощава заместник-министъра И. М. да упражнява неговите правомощия, сред които и да прекратява или отнема издаден лиценз за търговска дейност с отпадъци от черни и цветни метали – т.3 от заповедта, следователно издателят на оспорения акт разполага със съответните правомощия, което опровергава наведения довод за нищожност на акта.

Актът е в писмена форма и съдържа всички изискуеми реквизити по чл.59, ал.2 АПК.

При издаването на оспорения акт не са допуснати съществени нарушения на административнопроизводствените правила, които на самостоятелно основание да обосновават отмяната му само на това основание.

Административният орган правилно е приложил съответстващата материалноправна норма.

Съгласно разпоредбата на § 17, ал.1 от ПЗР на ЗИД ЗУО /отм./, обн.ДВ, бр.30/2011г., изм. с ДВ, бр.99/2011г., в сила от 01.01.2012 г., лицензираните площадки за търговска дейност с отпадъци от черни и цветни метали се привеждат в съответствие с изискванията на чл.54, ал.2 в 10-месечен срок от влизането в сила на този закон, като съгласно ал.2 на същата разпоредба лицата, притежаващи лиценз, представят в срока по ал.1 в Министерството на икономиката, енергетиката и туризма скица или друг удостоверяващ документ, издаден от компетентен орган, за всеки от имотите, на чиято територия е разположена площадка, вписана в лиценза, съдържащ данни за изпълнение на изискванията по чл.54, ал.2. Последната разпоредба регламентира изискванията, на които следва да отговарят площадките за извършване на дейностите

с отпадъци от черни и цветни метали – да са разположени на територии, определени с устройствени планове за производствени и складови дейности, на пристанища за обществен транспорт с национално и регионално значение и на обекти на железопътната инфраструктура със стопанско предназначение. Всяка площадка трябва да отговаря на нормативните изисквания за опазване на човешкото здраве и околната среда.

Съгласно посочената по-горе разпоредба на § 17, ал.2 от ПЗР на ЗИД ЗУО /отм./, задължението е вменено на лицето, притежаващо лиценз. От жалбоподателя не се твърди, а и не са представени доказателства, удостоверяващи предприемането на действия от негова страна в изпълнение на задължението за привеждане на площадката в съответствие със законовите изисквания. Обстоятелството, че друго лице е подало заявление, в което е посочена площадката, вписана в лиценза на жалбоподателя, не покрива изпълнението на неговото задължение. Представеното по делото заявление от В. Д. Я. в качеството му на управител на [фирма], [населено място], не доказва изпълнението на задълженията на [фирма], в качеството му на притежател на лиценз № 1084/2010г.

На следващо място следва да бъде отчетено обстоятелството, че заявлението е попълнено на стандартен формуляр, като с оглед факта, че не е зачеркната /подчертана/ някоя от трите алтернативни възможности - да бъде издаден, изменен и/или допълнен лиценз за извършване на търговска дейност с отпадъци от черни и цветни метали, не може да бъде установена волята на заявителя.

С оглед представения от жалбоподателя договор за наем от 05.04.2012г., сключен между него и наемодателя [фирма], от който се установява, че дружеството също притежава лиценз за извършване на търговска дейност с отпадъци от черни и цветни метали № 484/18.12.2006г., не следва да бъде кредитирано твърдението на жалбоподателя, че [фирма] е действало в изпълнение на неговите задължения.

От така описаните писмени доказателства по несъмнен начин се установява, че жалбоподателят не е изпълнил изискванията на § 17, ал.1 и ал.2 ПЗР ЗИД ЗУО /отм./, с оглед което правилно административният орган е издал процесната заповед. Последната не страда от пороците, твърдяни в жалбата. Заповедта е издадена при отсъствие на съществени нарушения на административнопроизводствените правила, при правилно приложение на материалния закон и в съответствие с целта му, поради което не са налице основания за отмяната и.

Предвид изхода на делото разноски на жалбоподателя не следва да бъдат присъждани. По изложените съображения и на основание чл.172, ал.2 АПК, Административен съд София-град, Второ отделение, 40-ти състав

РЕШИ :

ОТХВЪРЛЯ жалбата на [фирма], [населено място], ЕИК[ЕИК], представлявано от управителя на дружеството М. В., срещу Заповед № Т-РД-15-355/09.07.2012г. на Заместник-министъра на икономиката, енергетиката и туризма, с която е прекратен лиценз № 1084/2010г. за търговска дейност с отпадъци от черни и цветни метали.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване с касационна жалба в 14-дневен срок от съобщаването му чрез Административен съд София-град пред Върховен административен съд.

Решението да се съобщи на страните по реда на чл.137 от АПК.

Административен съдия: